

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
87/C 108/01	Meddelelse fra Europa-Parlamentet om ibrugtagning af videotex-serveren OVIDE II — Indkaldelse af ansøgninger	1
	Kommissionen	
87/C 108/02	ECU	2
87/C 108/03	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	3
87/C 108/04	Omregningskurser i forbindelse med alkohollicitationer	4
	Domstolen	
87/C 108/05	Domstolens Dom af 24. marts 1987 i sag 286/85: McDermott og Cotter mod socialministeren og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court, Dublin (<i>Ligebehandling med hensyn til social sikring — artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF</i>)	5
87/C 108/06	Domstolens Dom af 26. marts 1987 i sag 235/85: Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Nederlandene (<i>Momspligtige — offentligretlige organer — notarer, fogeder og stævningmænd</i>)	5
87/C 108/07	Sag 77/87: Sag anlagt den 18. marts 1987 af All-Union Self-Supporting Foreign Trade Association Technointorg mod Rådet for De europæiske Fællesskaber	5
87/C 108/08	Sag 80/87: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. februar 1987 af Raad van Beroep, Arnhem, i sagerne A. Dik m.fl. mod Arnhem kommune og H. G. W. Laar-Vreeman mod Winterswijk kommune	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
87/C 108/09	Forslag til Rådets beslutning om ændring af beslutning 86/85/EØF om indførelse af et fællesskabsinformationssystem vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider og andre farlige stoffer	7
87/C 108/10	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil	9
<hr/>		
	Berigtigelser	
87/C 108/11	Berigtigelse til Domstolen for De europæiske Fællesskabers sag 42/87	12

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

Meddelelse fra Europa-Parlamentet om ibrugtagning af videotex-serveren OVIDE II

INDKALDELSE AF ANSØGNINGER

(87/C 108/01)

1. Indledning

Som led i OVIDE-projektet (indførelse af videotex for medlemmerne) agter Europa-Parlamentet i 1988 at åbne en videotex-tjeneste, OVIDE II, til brug for de 518 parlamentsmedlemmer, baseret på erfaringerne fra den nuværende forsøgstjeneste, OVIDE I.

Denne server skal have følgende karakteristika:

- flersproget
- drift i overensstemmelse med de tre præsentationsstandarder (profil 1, 2 og 3) i CEPT-rekommandation T/CD 06-01 og i TTY-mode (internationalt alfabet nr. 5)
- kompatibel med alle typer af gateway-protokoller (PRESTEL gateways, X29M, EHKP) samt X29-protokollen
- tilgængelig fra et hvilket som helst geografisk punkt i EF.

Desuden skal design og/eller gennemførelse af OVIDE II-systemet (indlæsning, databasestruktur, kommunikation) være baseret på den arkitektur, der er anbefalet af de tolv EF-medlemsstaters telekommunikationsadministrationer.

Endelig overvejes følgende tre driftsmuligheder under forudsætning af den nødvendige sikkerhed og fortrolighed:

- efter servicebureau-konceptet, uden for Europa-Parlamentet,
- efter servicebureau-konceptet, i Europa-Parlamentets lokaler,
- server betjent af Europa-Parlamentets tjenestegrene.

2. Mål

Til sikring af en bedre gensidig information mellem leverandørerne og Europa-Parlamentet opfordres de virksomheder, der har den nødvendige kompetence med hensyn til design og/eller gennemførelse og/eller drift af OVIDE II-serveren, til at indsende ansøgning til

Monsieur G. Alabart,
Direction de l'Informatique,
Parlement Européen,
Plateau du Kirchberg,
L-2929 Luxembourg,

således at ansøgningen er modtageren i hænde senest den 8. maj 1987.

Det indsendte materiale skal omfatte:

- en redegørelse for, hvad virksomheden kan tilbyde,
- en generel beskrivelse af virksomheden,
- en specifik beskrivelse af virksomhedens aktiviteter på videotex-området.

Europa-Parlamentet lægger særlig vægt på virksomhedernes erfaringer inden for multistandardservere og flersprogede servere. Enhver information om sådanne erfaringer vil være af særlig interesse.

3. Tidsplan

I forlængelse af denne indkaldelse af ansøgninger:

- vil ansøgerne først få tilsendt yderligere materiale (midten af maj 1987),
- vil de dernæst blive indkaldt til et møde for at besvare eventuelle spørgsmål (den 21. maj 1987 i Luxembourg).

Selve udbuddet vil blive bekendtgjort i slutningen af juli/begyndelsen af august 1987.

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

22. april 1987

(87/C 108/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,0699	Spanske pesetas	145,507
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,2583	Portugisiske escudos	160,463
Tyske mark	2,07957	US-dollars	1,14168
Nederlandske gylden	2,34570	Schweizerfrancs	1,70910
Pund sterling	0,700848	Svenske kroner	7,22228
Danske kroner	7,83136	Norske kroner	7,71377
Franske francs	6,91916	Canadiske dollars	1,51729
Italienske lire	1482,47	Østrigske schilling	14,6227
Irske pund	0,777447	Finske mark	5,04623
Græske drakmer	152,928	Yen	162,633
		Australske dollars	1,61391
		Newzealandske dollars	1,97625

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1)
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKS af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre (*)

(87/C 108/03)

(Fastsat den 22. april 1987 i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	ingen noteringer	Athènes	ingen noteringer
Patras	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Requena	ingen noteringer	Patras	ingen noteringer
Reus	ingen noteringer	Alcázar de San Juan	2,176
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer	Almendralejo	2,191
Bastia	2,636	Medina del Campo	ingen noteringer (*)
Béziers	2,572	Ribadavia	ingen noteringer
Montpellier	2,636	Vilafranca del Penedès	ingen noteringer
Narbonne	2,608	Villar del Arzobispo	ingen noteringer
Nîmes	2,622	Villarrobledo	ingen noteringer (*)
Perpignan	2,847	Bordeaux	2,585
Asti	2,690	Nantes	2,848
Firenze	ingen noteringer	Bari	2,317
Lecce	ingen noteringer	Cagliari	2,317
Pescara	ingen noteringer	Chieti	2,252
Reggio Emilia	ingen noteringer	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,574
Treviso	ingen noteringer	Trapani (Alcamo)	ingen noteringer
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer	Treviso	ingen noteringer
Repræsentativ pris	2,616	Repræsentativ pris	2,359
R II			<hr/> ECU/hl <hr/>
Heraklion	ingen noteringer	A II	
Patras	ingen noteringer	Rheinfalz (Oberhaardt)	37,524
Calatayud	ingen noteringer	Rheinhessen (Hügelland)	37,733
Falset	2,657	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (*)
Jumilla	2,689	Repræsentativ pris	37,634
Navalcarnero	ingen noteringer	A III	
Requena	ingen noteringer	Mosel-Rheingau	44,722
Toro	ingen noteringer	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (*)
Villena	ingen noteringer	Repræsentativ pris	44,722
Bastia	2,296		
Brignoles	ingen noteringer		
Bari	ingen noteringer		
Barletta	ingen noteringer		
Cagliari	ingen noteringer		
Lecce	ingen noteringer		
Taranto	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	2,557		
	<hr/> ECU/hl <hr/>		
R III			
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer (*)		

(*) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

(*) Siden den 1. september 1986 korrigeres de offentliggjorte spanske noteringer med en koefficient på 1,62, som svarer til forholdet mellem orienteringspriserne i Fællesskabet og Spanien, jf. forordning (EØF) nr. 481/86 af 25. februar 1986.

Omregningskurser i forbindelse med alkohollicitationer

(87/C 108/04)

(artikel 15 i forordning (EØF) nr. 1915/86)

Valuta	= ... ECU	1 ECU = ... national valuta
1 bfr./lfr.	0,0209227	47,7950
1 dkr.	0,113134	8,83910
1 DM	0,431540	2,31728
1 ffr.	0,128670	7,77184
1 Ir. £	1,15607	0,864997
1 hfl.	0,382999	2,61097
1 £	1,26992	0,787451
100 lire	0,0605966	16,5026 ⁽¹⁾
100 dr.	0,588882	1,69813 ⁽¹⁾
100 pta.	0,612475	1,63272 ⁽¹⁾
100 esc.	0,558111	1,79176 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1 ECU = 100 × ... national valuta.

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 24. marts 1987

i sag 286/85: McDermott og Cotter mod socialministeren og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court, Dublin ⁽¹⁾)

(Ligebehandling med hensyn til social sikring — artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF

(87/C 108/05)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 286/85 angående en anmodning, som High Court, Dublin, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, McDermott og Cotter mod socialministeren og Attorney General, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT 1979, nr. L 6, s. 24), har Domstolen, sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene Y. Galmot, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og J. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat G. F. Mancini og fuldmægtig D. Louterman som justitssekretær, den 24. marts 1987 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978, der indeholder et forbud mod enhver form for forskelsbehandling på grundlag af køn med hensyn til social sikring, har i tilfælde, hvor direktivet ikke er blevet gennemført, kunnet påberåbes fra den 23. december 1984, således at der ikke kan ske anvendelse af nationale bestemmelser, som strider mod artikel 4, stk. 1.

2. I mangel af foranstaltninger til gennemførelse af direktivets artikel 4, stk. 1, har kvinder krav på at blive behandlet efter samme vilkår som mænd, der opfylder de samme betingelser, og så længe direktivet ikke er blevet gennemført, er kvinders forhold udelukkende reguleret af dette princip.

⁽¹⁾ EFT nr. C 270 af 22. 10. 1985.

DOMSTOLENS DOM

af 26. marts 1987

i sag 235/85: Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Nederlandene ⁽¹⁾

(Momspligtige — offentligretlige organer — notarer, fogeder og stævningmænd)

(87/C 108/06)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 235/85, Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Johannes Føns Buhl, bistået af advokat Marten Mees, Haag) mod kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: G. M. Borchardt), hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, at kongeriget Nederlandene ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til det sjette direktiv (moms), ved ikke at pålægge notarers, fogeders og stævningmænds virksomhed moms, har Domstolen, sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene C. Kakouris og F. Schockweiler, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, U. Everling, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat C. O. Lenz og fuldmægtig D. Louterman som justitssekretær, den 26. marts 1987 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kongeriget Nederlandene har ikke overholdt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 2 og artikel 4, stk. 1, 2, og 4, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, ved ikke at inddrage notarers, fogeders og stævningmænds virksomhed under merværdiafgiftssystemet.
2. Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 240 af 21. 9. 1985.

Sag anlagt den 18. marts 1987 af All-Union Self-Supporting Foreign Trade Association Technointorg mod Rådet for De europæiske Fællesskaber

(Sag 77/87)

(87/C 108/07)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. marts 1987 anlagt sag mod Rådet for De europæiske

Fællesskaber af All-Union Self-Supporting Foreign Trade Association Technointorg med hjemsted i Moskva, USSR, ved advokat Eduard Marissens, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lucy Dupong, 14a, rue des Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EØF) nr. 29/87 (*) af 22. december 1986 annulleres, for så vidt den finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for De europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.
- Tilsidesættelse af traktatens artikel 190 og af princippet om, at alle afgørelser skal være tilstrækkelig begrundede.
- Overtrædelse af artikel 2, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab, samt af EØF-traktatens artikel 190, idet Technointorg, som Rådet med rette har bemærket, anfægtede valget af Jugoslavien som sammenligningsgrundlag. Spørgsmålet, om Technointorg fremlagde beviser til støtte for sin påstand (hvilket det hævder at have gjort) er sagen ganske uvedkommende, idet Rådet selv anførte, at en sådan bevisførelse ville have krævet en supplerende undersøgelse, som det under alle omstændigheder var umuligt at iværksætte.
- Overtrædelse af artikel 2, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84, idet hjemmemarkedsprisen på det jugoslaviske marked, for så vidt angår USSR-eksportører, er et urimeligt sammenligningsgrundlag, da 1) købekraften i Jugoslavien et næsten tre gange større end i Sovjetunionen, og da 2) visse komponenter i frysere fremstillet i Jugoslavien enten er produceret under licens meddelt af ikke-jugoslaviske virksomheder eller erhvervet uden for Jugoslavien.
- Overtrædelse af artikel 2, stk. 9 og 10, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84, idet Kommissionen ved at nægte at tage hensyn til andre forskelle end de i

artikel 2, stk. 9 og 10, angivne har undladt at foretage en »passende sammenligning«.

- Overtrædelse af artikel 4, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 og af EØF-traktatens artikel 190; selv om det antages, at dumping har fundet sted, kan sagsøgerens eksport ikke have forvoldt væsentlig skade for Fællesskabets industri som helhed, men kun for den lille gruppe af fællesskabsfabrikanter, der producerer for den nederste del af markedet.
- Overtrædelse af artikel 10, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 2176/84 og af EØF-traktatens artikel 190 samt tilsidesættelse af forbudet mod forskelsbehandling, idet Kommissionen nægtede at acceptere de af Technointorg fremsatte tilsagn og yderligere at drøfte de tilsagn, som Technointorg måtte have været indstillet på at tilbyde.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. februar 1987 af Raad van Beroep, Arnhem, i sagerne A. Dik m.fl. mod Arnhem kommune og H. G. W. Laar-Vreeman mod Winterswijk kommune

(Sag 80/87)

(87/C 108/08)

Ved kendelse afsagt den 19. februar 1987, indgået til Domstolens justitskontor den 19. marts 1987, har Raad van Beroep, Arnhem, i sagerne A. Dik og A. Menkutos-Demerci mod Arnhem kommune og H. G. W. Laar-Vreeman mod Winterswijk kommune forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Giver direktiv 79/7/EØF (*) medlemsstaterne mulighed for i loven til gennemførelse af direktivet at indføje en overgangsbestemmelse, hvorefter et krav om forsørgerstatus opretholdes efter den 23. december 1984, for så vidt angår gifte kvinder, som var blevet arbejdsløse inden den 23. december 1984?
2. Er det foreneligt med direktivet at tillægge en overgangsbestemmelse af den i første spørgsmål nævnte art tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, da den i direktivets artikel 8, stk. 1, fastsatte frist udløb?

(*) EFT nr. L 6 af 8. 1. 1987, s. 1.

(*) EFT 1979, nr. L 6, s. 24.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets beslutning om ændring af beslutning 86/85/EØF om indførelse af et fællesskabsinformationssystem vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider og andre farlige stoffer

KOM(87) 120 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 2. april 1987)

(87/C 108/09)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235 (1),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har vedtaget beslutning 86/85/EØF (2) med henblik på kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider og andre farlige stoffer;

Rådet vedtog den 24. november 1986 en resolution om forurening af Rhinen;

forbedring af informationer om indgrebsplaner og bekæmpelsesmidler i tilfælde af udledning er et nøgleelement til bedre beskyttelse af indre vandområder mod forurening;

det er således hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for beslutning 86/85/EØF bl.a. med henblik på at udarbejde en fortegnelse over midler til indgreb i tilfælde af udledning eller udslip af carbonhydrider og andre farlige stoffer i indre vandområder;

traktaten indholder ikke den fornødne hjemmel —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 86/85/EØF foretages følgende ændringer:

1. Titlen affattes således:

»Rådets beslutning af 6. marts 1986 om indførelse af et fællesskabsinformationssystem vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet og indre vandområder med carbonhydrider og andre farlige stoffer.«

2. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Der indføres et informationssystem, der gør det muligt for medlemsstaternes myndigheder at råde over de nødvendige data til kontrol med og formindskelse af forurening af havet og indre vandområder med betydelige mængder carbonhydrider og andre farlige stoffer.«

3. I artikel 1, stk. 2, indsættes:

e) en liste over eksisterende indgrebsplaner til bekæmpelse af forurening af indre vandområder med olie og andre farlige stoffer, med en kort beskrivelse af deres indhold og angivelse af de myndigheder, der er kompetente på området;

f) en fortegnelse over midler til indgreb i tilfælde af udledninger eller udslip i indre vandområder af carbonhydrider og andre farlige stoffer (bilag IV).«

4. Bilaget til denne beslutning indsættes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

(1) Dette retsgrundlag vil efter den fælles akts ikrafttrædelse blive erstattet af artikel 130s.

(2) EFT nr. L 77 af 22. 3. 1986, s. 33.

*BILAG**»BILAG IV***Fortegnelse over midler til indgreb i tilfælde af udledning eller udslip af carbonhydrider og andre farlige stoffer**

Det er formålet med denne fortegnelse at give en foreløbig information om de midler, der er til rådighed i en medlemsstat ⁽¹⁾ til at gribe ind i tilfælde af udledning eller udslip i indre vandområder af carbonhydrider og andre farlige stoffer, og hvoraf nogle i givet fald på betingelser, de kompetente myndigheder skal fastsætte, kan stilles til rådighed for en anden medlemsstat, der anmoder herom.

A. INDHOLD

Denne fortegnelse indeholder oplysninger om:

1. Personaleressourcer (specialuddannet personale, udrykningshold osv.).
2. Materiel, der kan anvendes i de forskellige indgrebsfaser såvel som ved genetablering af miljøet på de af udledningen/udslippet berørte steder.

Fortegnelsen indeholder oplysninger om de ovennævnte midlers karakteristika og placering. Den kan endvidere indeholde oplysninger om, hvor hurtigt de kan indsættes.

B. GENNEMFØRELSE

Kommissionen udarbejder denne fortegnelse efterhånden og sender efter hver etape en kopi heraf til medlemsstaterne. Den sørger for, at de oplysninger, den modtager, er i overensstemmelse med formålet med og indholdet af fortegnelsen. Den træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger til at iværksætte udarbejdelsen af fortegnelsen.

Medlemsstaterne:

- indsamler og meddeler Kommissionen de oplysninger, de har til rådighed, og som skønnes nødvendige for at udarbejde fortegnelsen, jf. de i afsnit A nævnte forhold;
- giver Kommissionen de oplysninger, de har til rådighed, og som skønnes nødvendige for at ajourføre fortegnelsen.

I en overgangsperiode på to år skal medlemsstaterne imidlertid selv tage stilling til, hvilke informationer de finder det nødvendigt at fremsende til Kommissionen med henblik på udarbejdelse af den fortegnelse, der omhandles i dette bilag. Der vil blive taget stilling til situationen på baggrund af den i beslutningens artikel 5 omtalte beretning fra Kommissionen.»

⁽¹⁾ Med undtagelse af de midler og det personale, der skal anvendes til beskyttelse af de væsentligste elementer i denne medlemsstats sikkerhed.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

KOM(87) 109 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 3. april 1987)

(87/C 108/10)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er nu behov for, at der på fællesskabsplan fastsættes en definition af terrængående (off-road) køretøjer, navnlig med henblik på anvendelse af Rådets direktiv 84/424/EØF ⁽¹⁾, som i artikel 1 indeholder undtagelser for disse køretøjstyper, og mere generelt med henblik på anvendelse af ethvert andet direktiv vedrørende motorkøretøjer, som måtte kræve en sådan definition;

⁽¹⁾ EFT nr. L 238 af 6. 9. 1984, s. 31.

terrængående køretøjer defineres forskelligt i hver enkelt medlemsstat, og for ikke at skabe handelshindringer inden for Fællesskabet er der behov for en fælles definition inden for den internationale klasseinddeling, der er anført i bemærkningerne til bilag I til Rådets direktiv 70/156/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I i Rådets direktiv 70/156/EØF ændres i henhold til bilaget.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft senest den 1. oktober 1987 for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽²⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

BILAG

I »bemærkningerne« indsættes efter afslutningen af litra b) følgende punkt:

»4. Køretøjer af ovennævnte klasse M og N, der betragtes som terrængående (off-road) køretøjer under de belastnings- og kontrolbetingelser, der er anført i pkt. 4.4, og i henhold til de definitioner og skitser, der er anført i pkt. 4.5.

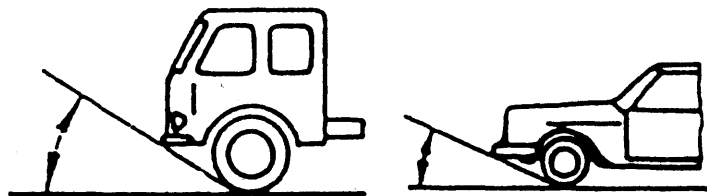
4.1. Ethvert motorkøretøj af klasse M₁ og ethvert køretøj af klasse N₁ med en totalmasse på indtil to tons betragtes som et terrængående køretøj, såfremt det er forsynet med:

- mindst én foraksel og mindst én bagaksel, som er konstrueret til at trække samtidig (f.eks. når drivkraften på den ene akse kan frakobles),
- mindst én differentialsperre eller mindst én anordning, der sikrer en lignende virkning, og
- såfremt det kan gennemkøre en hældning på 30 %, beregnet for det enkelte køretøj.

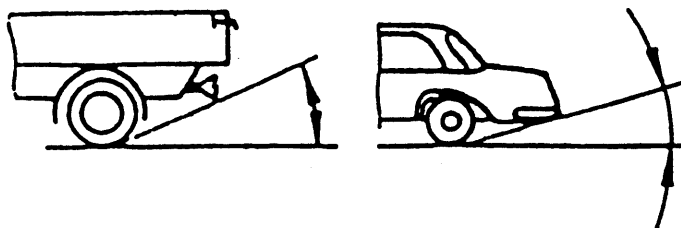
Endvidere skal det opfylde mindst fem af følgende seks krav:

- have en mindste forreste frigangsvinkel på 25°,
- have en mindste bageste frigangsvinkel på 20°,

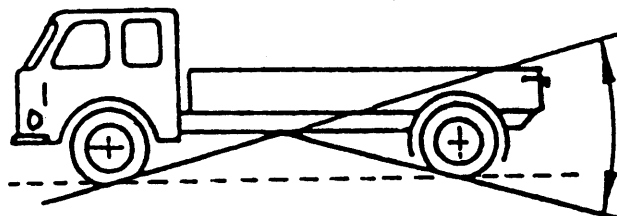
- have en mindste rampevinkel på 20°;
 - have en mindste frihøjde under forakslen på 180 mm,
 - have en mindste frihøjde under bagakslen på 180 mm,
 - have en mindste frihøjde mellem akslerne på 200 mm.
- 4.2. Ethvert motorkøretøj af klasse N₂ med en totalmasse på over to tons, klasse N₂ og M₂ samt klasse M₃ med en totalmasse på indtil tolv tons betragtes som et terrængående køretøj, såfremt det er forsynet med hjul, der alle er konstrueret til at være drivhjul, idet drivkraften på den ene aksel kan frakobles, eller hvis det opfylder følgende tre krav:
- det har mindst én foraksel og mindst én bagaksel, der er konstrueret til at trække samtidig, idet drivkraften på den ene aksel kan frakobles;
 - det er udstyret med en eller flere differentialspærreanordninger eller en eller flere anordninger, der sikrer en lignende virkning;
 - det kan gennemkøre en hældning på 25 % beregnet for det enkelte køretøj.
- 4.3. Ethvert motorkøretøj af klasse M₃ med en totalmasse på over tolv tons og af klasse N₃ betragtes som et terrængående køretøj, såfremt det er forsynet med hjul, der alle er konstrueret til at være drivhjul, idet drivkraften på den ene aksel kan frakobles, eller hvis det opfylder følgende krav:
- mindst halvdelen af hjulene er drivhjul;
 - det er udstyret med mindst én differentialspærre eller mindst én anordning, der sikrer en lignende virkning;
 - det kan gennemkøre en hældning på 25 %, beregnet for det enkelte køretøj;
 - det opfylder mindst fire af følgende seks krav:
 - det har en mindste forreste frigangsvinkel på 25°;
 - det har en mindste bageste frigangsvinkel på 25°;
 - det har en mindste rampevinkel på 25°;
 - det har en mindste frihøjde under forakslen på 250 mm,
 - det har en mindste frihøjde mellem akslerne på 300 mm,
 - det har en mindste frihøjde under bagakslen på 250 mm.
- 4.4. *Belastnings- og kontrolbetingelser*
- 4.4.1. Køretøjer af klasse M₁ og klasse N₁ med en totalmasse på indtil to tons skal være i køreklar stand, dvs. med kølevæske, smørelolie, brændstof, værktøj, reservehjul og fører, hvis masse fastsættes til 75 kg.
- 4.4.2. Andre køretøjer af klasse M₁ og af klasse N₁ med en totalmasse på indtil to tons skal være læsset til den teknisk tilladte maksimalmasse, som konstruktøren har opgivet.
- 4.4.3. Kontrollen af gennemkørslen af de beskrevne hældninger (25 % og 30 %) foregår ved simple beregninger. I grænsetilfælde kan den tekniske instans imidlertid anmode om at få stillet et køretøj af den pågældende type til rådighed med henblik på en faktisk afprøvning.
- 4.4.4. Ved målingerne af forreste frigangsvinkel, bageste frigangsvinkel og rampevinkel tages af-skærmingsanordningerne ikke i betragtning.
- 4.5. *Definitioner og skitser af forreste frigangsvinkel, bageste frigangsvinkel og rampevinkel samt frihøjde*
- 4.5.1. Ved 'forreste frigangsvinkel' forstås den maksimale vinkel mellem horisontalplanet og de planer, der tangerer de statisk belastede dæk på forhjulene, således at intet punkt på køretøjet foran den forreste aksel ligger under disse planer, og ingen fast del af køretøjet, med undtagelse af eventuelle trinbræt, ligger under disse planer.

- 4.5.2. Ved 'bageste frigangsvinkel' forstås den maksimale vinkel mellem horisontalplanet og de planer, der tangerer de statisk belastede dæk på baghjulene, således at intet punkt på køretøjet bag den bageste aksel ligger under disse planer, og ingen fast del af køretøjet ligger under disse planer.

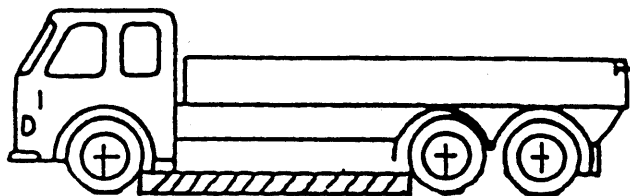

- 4.5.3. Ved 'rampevinkel' forstås den minimale spidse vinkel mellem to planer, vinkelrette på køretøjets midterplan i længderetningen, tangerende henholdsvis forhjulenes og baghjulenes statisk belastede dæk, og hvis skæring rører den nederste del af køretøjet uden for hjulene. Denne vinkel bestemmer den største rampe, på hvilken køretøjet kan køre.

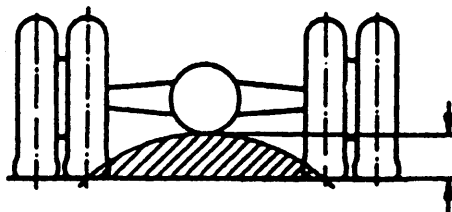

- 4.5.4. — Ved 'frihøjde mellem akslerne' forstås den mindste afstand mellem horisontalplanet og det laveste faste punkt på køretøjet.

Flerhjulsæt betragtes som værende en enkelt aksel.

- Ved 'frihøjde under en aksel' forstås den afstand, der bestemmes af det højeste punkt på en cirkelbue, der går gennem midten af den bærende flade på en aksels hjul (de indvendige hjul i tilfælde af tvillingdæk), og som rører det laveste punkt på køretøjet mellem hjulene. Ingen del af køretøjet må rage ind i den skraverede del af tegningen. Frihøjden for flere aksler angives i givet fald i henhold til disses placering, f.eks. 280/250/250.«

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Domstolen for De europæiske Fællesskabers sag 42/87***(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 73 af 20. marts 1987)*

(87/C 108/11)

Side 5, ellefte og tolvte linie ff. i sagsøgerens påstande skal læses således:

»Som allerede har opfyldt den »kvota på 2 %«, der gælder ifølge denne bestemmelse, samt at kongeriget Belgien har skabt en hindring for disse studerendes frie adgang til faglig uddannelse; ...«
